

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ**ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ****ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ*****«Αναμόρφωση του Εθνικού Συστήματος Τραύματος»*****I. Γενικές παρατηρήσεις**

Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο αφορά στο Εθνικό Σύστημα Τραύματος και, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διάρκη Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αποτελείται από δεκαεννέα άρθρα (19) άρθρα, συμπεριλαμβανομένου του ακροτελεύτιου άρθρου, που ορίζει τον χρόνο έναρξης ισχύος των διατάξεων του νόμου. Το νομοσχέδιο διαρθρώνεται σε τέσσερα (4) Μέρη (Α΄ - Δ΄).

Το Μέρος Α΄, υπό τον τίτλο «Οργάνωση και Λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Τραύματος», διαρθρώνεται σε πέντε (5) Κεφάλαια.

Το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1-3), υπό τον τίτλο «Γενικές Διατάξεις», καθορίζει τον σκοπό (άρθρο 1) και το αντικείμενο (άρθρο 2) του νόμου, και περιέχει βασικούς νομοθετικούς ορισμούς (άρθρο 3).

Το Κεφάλαιο Β΄ (άρθρα 4-8), υπό τον τίτλο «Οργάνωση και Λειτουργία των Κέντρων και των Σταθμών Τραύματος του Εθνικού Συστήματος Τραύματος», ρυθμίζει τη διάρθρωση και λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Τραύματος (άρθρο 4), τη διάρθρωση, κατηγοριοποίηση και λειτουργία των Κέντρων Τραύματος (άρθρο 5) και των Σταθμών Τραύματος (άρθρο 6), και την ανάπτυξη ενιαίου δικτύου υγειονομικών σχηματισμών για την αντιμετώπιση του τραύματος σε κάθε γεωγραφική περιφέρεια, αποτελούμενου από Κέντρα και Σταθμούς Τραύματος (άρθρο 7). Επίσης, καθορίζει τα Νοσοκομεία της Επικράτειας, στα οποία λειτουργούν Κέντρα Τραύματος επιπέδου Ι (άρθρο 8).

Το Κεφάλαιο Γ΄ (άρθρα 9-11), υπό τον τίτλο «Ρυθμίσεις για την Ομάδα Τραύματος», προσδιορίζει το ελάχιστο προσωπικό που απαιτείται για τη λει-

τουργία ενός Κέντρου Τραύματος Επιπέδου I, Επιπέδου II και Παιδιατρικού Κέντρου Τραύματος (άρθρο 9), ορίζει ποιος μπορεί να ορισθεί ως Υπεύθυνος Ομάδας Τραύματος των Κέντρων Τραύματος Επιπέδου I και II και του Σταθμού Τραύματος Επιπέδου III, και ρυθμίζει τα σχετικά με τον ορισμό του (άρθρο 10) και τις αρμοδιότητές του (άρθρο 11).

Το Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 12-13), υπό τον τίτλο «Εθνική Επιτροπή Τραύματος, Διαδικασία Αξιολόγησης Κέντρων και Σταθμών Τραύματος, Εκπαίδευση Ιατρικού και Νοσηλευτικού Προσωπικού Ομάδων Τραύματος», συνιστά την Εθνική Επιτροπή Τραύματος και καθορίζει τις αρμοδιότητές της (άρθρο 12), και θεσπίζει τη διαδικασία αξιολόγησης των Κέντρων και των Σταθμών Τραύματος (άρθρο 13).

Το Κεφάλαιο Ε΄ (άρθρο 14), υπό τον τίτλο «Εκπαίδευση Προσωπικού Ομάδων Τραύματος», ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με την Εκπαίδευση ειδικευμένου και ειδικευόμενου ιατρικού προσωπικού και νοσηλευτικού προσωπικού που συμμετέχει στις ομάδες τραύματος των Κέντρων Τραύματος Επιπέδου I και II, και των Σταθμών Τραύματος επιπέδου III.

Το Μέρος Β΄ (άρθρα 15-17), υπό τον τίτλο «Εξουσιοδοτικές, Μεταβατικές και Καταργούμενες Διατάξεις», περιλαμβάνει εξουσιοδοτικές (άρθρο 15) και μεταβατικές διατάξεις (άρθρο 16), και ορίζει ποιες διατάξεις καταργεί ο νόμος (άρθρο 17).

Το Μέρος Γ΄ (άρθρο 18), υπό τον τίτλο «Λοιπές Διατάξεις», ορίζει περί των πιστώσεων των στρατιωτικών νοσοκομείων ζητήματα.

Το Μέρος Δ΄ (άρθρο 19), υπό τον τίτλο «Έναρξη Ισχύος», ορίζει την έναρξη ισχύος του Νόμου.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 7

Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 7: «Ο τραυματίας μεταφέρεται από Κέντρο ή Σταθμό Τραύματος χαμηλότερου επιπέδου σε Κέντρο ή Σταθμό Τραύματος ανώτερου επιπέδου, αποκλειστικά με κριτήριο την προτεραιότητα της βαρύτητας του τραύματός του και παραπέμπεται στην καταλληλότερη και εγγύτερη υγειονομική δομή για την αντιμετώπιση του τραύματος αυτού». Προβληματισμός γεννάται σχετικά με τη διατύπωση του κριτηρίου μεταφοράς ως «προτεραιότητα της βαρύτητας του τραύματος», δοθέντος ότι η βαρύτητα του τραύματος δεν έχει, αυτή καθαυτή, προτεραιότητα, αλλά καθορίζει την προτεραιότητα που πρέπει να δοθεί στην αντιμετώπιση του τραύματος. Ως εκ τούτου θα ήταν, ενδεχομένως, ενδεδειγμένο να αναδιατυπωθεί το δεύτερο εδάφιο ως εξής: «(...), αποκλειστικά με κριτήριο την προτεραιότητα στην αντιμετώπιση της βαρύτητας του τραύματός του (...).».

2. Επί του άρθρου 10

Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 ορίζει ότι: «Ο Υπεύθυνος της Ομάδας Τραύματος με τον αναπληρωτή του, καθώς και τα μέλη της Ομάδας Τραύματος που υπηρετούν στα Κέντρα Τραύματος Επιπέδου I και II ορίζονται με απόφαση του Διοικητή ή του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του νοσοκομείου στο οποίο λειτουργούν, κατόπιν εισήγησης του Διευθυντή του Χειρουργικού Τομέα του οικείου νοσοκομείου. Με όμοια απόφαση αντικαθίστανται ο Υπεύθυνος, ο αναπληρωτής του και τα μέλη της Ομάδας Τραύματος». Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, ως ακριβέστερη, η φράση «με αντίστοιχη απόφαση», αντί της φράσης «με όμοια απόφαση».

3. Επί του άρθρου 18

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 18, «με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης δύναται να καθορίζεται η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του παρόντος».

Διευκρινιστικά αναφέρεται ότι κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 εδάφιο β' του Συντάγματος, επιτρέπεται να ορισθούν, με ειδική και ορισμένη εξουσιοδότηση, ως φορείς άσκησης κανονιστικής αρμοδιότητας, εκτός από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, και άλλα όργανα της διοίκησης, εφόσον πρόκειται για «ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Επισημαίνεται, εξ άλλου, ότι η ευρύτητα της εξουσιοδότησης, της οποίας το περιεχόμενο είναι ορισμένο, ουδώς επηρεάζει το κύρος της (βλ. ΣτΕ Ολομ. 1210/2010, 941/2008, 2304/1995 κ.ά.). «Ως ειδικότερα θέματα θεωρούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση προς την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης. Απαιτείται, επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο όχι απλώς τον καθ' ύλη προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης αλλά, επί πλέον, και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο, όμως, πλαίσιο σύμφωνα προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα» (βλ. ΣτΕ Ολομ. 1210/2010, 3013/2014, 775, 2150, 2148, 2090/2015, 1804/2017, κ.ά.). Το κριτήριο περί του χαρακτηρισμού ενός θέματος ως «ειδικότερου» ή μη μπορεί να είναι είτε ποσοτικό, σε σχέση με το κύριο αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης, είτε ποιοτικό, συναρτώμενο προς τη σπουδαιότητα του προς ρύθμιση καταλειπόμενου ζητήματος. Εξ άλλου, «οι ανωτέρω ουσιαστικές ρυθμίσεις μπορούν να υπάρχουν τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής

εξουσιοδότησης» (βλ. ΣτΕ Ολομ. 1210/2010, 3404/2014, 1749/2016, 705/2020 κ.ά. Βλ., σχετικά, Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 6η έκδ., 2021, σελ. 223-224 και Α. Παντελή, Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, 5η έκδ., 2020, παρ. 440). Ως λεπτομερειακά θεωρούνται τα ζητήματα που αφορούν «τη θέσπιση όλως δευτερευουσών και επουσιωδών ρυθμίσεων», επί κύριων και ουσιωδών ρυθμίσεων που πρέπει να έχουν τεθεί από τον ίδιο τον νομοθέτη, τεχνικού δε χαρακτήρα είναι τα θέματα που αφορούν τη θέσπιση ρυθμίσεων για τις οποίες είναι κατ' αρχήν απαραίτητη η παρέμβαση τεχνικού οργάνου (βλ. ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999, βλ., σχετικά Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 6η έκδ., 2021, σελ. 223-224). «Τέλος για το συνταγματικό κύρος της νομοθετικής εξουσιοδότησεως δεν απαιτείται οπωσδήποτε να διαγραφεί η ίδια ή με παραπομπή σε άλλη διάταξη νόμου βασικές αρχές και κατευθύνσεις στο πλαίσιο των οποίων οφείλει να κινηθεί η Διοίκηση κατά την κανονιστική ρύθμιση των θεμάτων αυτών» (βλ. ΣτΕ 1125/2020, Ολομ. 3404/2014, 2307/2018).

Αθήνα, 27.01.2025

Ο εισηγητής
Κωνσταντίνος Δεληκωστόπουλος
Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρηγόπουλος
τ. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αντώνης Παντελής
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών